

Ssyn pak sluboszu scho sa mne wujedna.

6. Won budze sa mne rukowacj, dyz pojndu kšudzenju. Schtu da me moje satamacj, dyz so mu dowjerju?

7. Ja na to woczi sandzelju, a wufnu wesele, moj Boh je wajhtar, dyz ja spju, schtu zyt bycz wšrudnoszi?

8. Sle šony, dżicze wotemne, ja swami nerodzu, Boh wmojih myšlach njetko je, tak mu dom natwarju.

9. Dyž budze ta noz pošklemja mi tuby na šwjeczi, da wedz me steho hubenstwa ktej wjecznej šbožnoszi.

10. Tak žywy a tež morny twoj, moj Božo, wostanu: Ach spomozu schak kemni poj, dyz žywy šym a mru.

375.

Werde munter mein Gemütthe ic.

Nebydž sparna, moja dušcha, myšlje, wy so pošbjencze, Boha kwalicz wam so šluscha, kiz mi derje czinił je, won je dženša psched škodu me a psched schej strachotu šdjerzak a so starak sa mne, so so czert nej swažik na mne.

2. Džak bydž twojej Božej nadzi, Wotze scheje šmilnosze, so moj skutk so derje radzi, haj, so schitko nesbožje a te rjechi schelake wobrocził šy wotemne, nepscheczelow šy precz honik, so jich kšiwody nejšym šhonik.

3. Žana mudrosz nemze šjewicz twoje dżiwne dobroty, žadyn rycznik nemze prajicz, schtož ty na mni scžinił šy, twoje daru krašne tu konz a mjeru nimaju, Kneze, ty šy me tak wobził, so mi nihto neje škodžik.

4. Ton džen njetk je pschischok konzu, a ta šrudna noz šem dze, czjemnosz pschindze po tym šlonzu, kiz naš šwešeliko je. Luby Wotze, šwjecz ty mi, so był wtwojej jašnoszi, kotraž wutrobu mi šrije, hacž me runje czjemnosz kryje.

5. Kneze, wodaj ty mi šnady moje wulke rjechi schje, spuschez mi moje czeschke pady, kotrej mi šu škodniwe, so czert psches nje požada me wesz šheli do jaštwa; ty pak zyt me psched nim šhowacz, moje rjechi neschtrafowacz.

6. Šymli wol tebe ja šupik, da so sašo namašam, schak twoj Šsyn naš droho kupik a je šobu šjednak šam. Ja tu winu nesapru, nady pak so troschtuju, ta je wetscha dnyli rjechi, šotrymž nejšu žane šmjechi.

7. D ty šwjeto spravnych lubži, o ty jašnosz krašnosze, tebi ja so podam šhudze, wodnjo a tež pschi nožy, wostan, Božo, pschi mni tu, dokelž do czmy šapanu, dyz ja pschindu do šrudoby, daj mi twoj troscht do wutroby.

8. Torn me scžertowskeje možy, wobaraj tej helškej czmi, kotraž na mne žaka wnožy, a je žara traschna mi, šwjecz mi štwojej jašnoszi, so twe šwjeto